

# РЕШЕНИЕ

№ 16365

гр. София, 28.04.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 20.04.2026 г. в следния състав:**

**СЪДИЯ: Пламен Горелски**

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **1273** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 1, чл. 85, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците.

С жалба от 23.01.2026 г. адвокат М. Н. е оспорил от името на А. Н. М. Д. – гражданин на С. РЕШЕНИЕ № 2-В/09.01.2026 г., на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до разглеждане последваща молба от чужденеца – вх. № КП-01-8513/18.12.2025 г. за предоставяне на международна закрила.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява. Представяван е от адвокат Т. И., който: поддържа жалбата; представя документ, за който твърди да е оригинал и да представлява „присъда“ срещу жалбоподателя, в превод на български език. Пояснява, че според твърденията на доверителя му присъдата е издадена от „новите власти, за това че е поддръжник на Б. А.“.

Ответникът е представяван от упълномощен юрисконсулт, който: оспорва жалбата и представения документ (присъда), със становище, че в последно време са зачестили случаите на представяне пред ДАБ на подобни „документи“; представя актуална справка за С., от 18.03.2026 г. Като анализира наличните в делото доказателства и доводите на страните, Съдът намира следното.

А. Н. М. Д. – гражданин на С. подал за първи път молба за закрила на 12.08.2024 г., която била оставена без уважение от председателя на ДАБ, с Решение № 12619/03.12.2024 г., оставено в сила от Административен съд София – град с Решение № 13525/17.04.2025 г., по адм. дело № 537/2025 г. (необжалвано). Първа последваща молба, подадена на 25.09.2025 г. не е допусната от интервюиращ орган за разглеждане по същество, с Решение № 45-В/13.10.2025 г., оставено в сила с Решение № 41977/15.12.2025 г. на АССГ, по адм. дело № 11867/2025 г. Процесната по

настоящото дело молба - вх. № КП-01-8513/18.12.2025 г. се явява втора, последваща, по см. § 1, т. 6 ДР ЗУБ. С нея са представени „разпечатки“, представляващи справки и публикувана в Интернет-сайтове информация за С.. Споменатата по – горе „присъда“ не е посочена във втората, последваща молба.

По време на предходното административно производство, проведено по общия ред и приключило с Решение № 12619/03.12.2024 г. на председателя на ДАБ е проверена и изяснена изложената от чужденеца бежанска история, а именно, че: е гражданин на С., арабин, вероизповедание мюсюлманин – сунит, неженен, роден в [населено място]; напуснал С. през м. 07.2024 г. за Т., откъдето, след около 10 дни (в началото на м. 08.2024 г.) преминал границата с РБ не по установения ред.

С процесното по настоящото дело оспорено Решение № 2-В/09.12.2025 г. интервюиращ орган, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ е отказал да допусне за разглеждане по същество втората молба за закрила - вх. № КП-01-8513/18.12.2025 г., като основал отказа си с чл. 13, ал. 2 с.з. - подадена последваща молба, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. С последващата молба чужденецът, като цитира медийни публикации и справки твърди, че в страната на произход, предвид съществуващата гражданска война и променената ситуация за него съществува несигурност и опасност от посегателства.

За да постанови процесното решение интервюиращият орган е изложил мотиви, обосноваващи крайния извод, че представените разпечатки – информация за положението в С. не са нови обстоятелства, по смисъла на чл. 13, ал. 2 ЗУБ, а тези, на които се позовава, вече са били съобразени по време на предходното административно производство.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна. Решение № 2-В/09.01.2026 г. на интервюиращия орган е правилно и законосъобразно.

Нормата на чл. 76а ЗУБ постановява, че „преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно чл. 13, ал. 2“, като от своя страна чл. 13, ал. 2 за „подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход“ отново връща към Глава шеста, раздел III“. Според чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган, единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю взема решение, с което се произнася по допустимостта на последващата молба и съответно я допуска или не я допуска до производство. Преценката се състои в това, дали доказателствата са нови и дали обосновават наличие на нови обстоятелства, които не са обсъждани преди това и които са от съществено значение за личното му положение. С последващата молба жалбоподателят не е представил доказателства, посредством които да обоснове (докаже, уточни) изложените по време на интервюто твърдения. Разпоредбата на чл. 13, ал. 2 ЗУБ не въвежда изискване по отношение на представените от чужденеца доказателства, а според нея, преценката за допустимостта се свежда до преценка, дали е на лице позоваване на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Доказателствената сила на представените документи, относимостта и валидността им са въпрос на анализ по същество, едва в производство по общия ред, за предоставяне на международна закрила, а не в такова като настоящото, в което се изследват критериите за допустимост на последващата молба. Правилен е обобщаващият извод на интервюиращия орган, че молителят не се позовава на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение и такива, относно

държавата му на произход. Съществуването на въоръжен конфликт е необходимо, но не достатъчно условие да бъде прието и по отношение на жалбоподателя наличие на „тежки посегателства“, по смисъла на чл. 15 от Директива 2011/95/ЕС, като възможност да му бъде предоставена на това основание субсидиарна закрила. Съществуването на въоръжен вътрешен конфликт може да доведе до предоставяне на субсидиарна закрила, само когато сблъсъците между редовните въоръжени сили на дадена държава и една или повече въоръжени групи или между две или повече въоръжени групи бъдат приети, по изключение, за пораждащи тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила, тъй като степента на безогледно насилие, която ги характеризира, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи (диспозитива по дело С-465/07 на СЕС). Новопредставената от ответника справка сочи, че: според бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН, от 7 март 2025 г. към 6 март 2025 г. около 301 967 души са се завърнали в С. през съседни държави от началото на декември 2024 г.- Т., Л., Й., И. и Е., както и лица извън посочения регион, които също се завръщат; ново, широкомащабно проучване на намеренията, проведено от ВКБООН, REACH и Клъстера за координация и управление на лагери: един милион вътрешно разселени лица, живеещи в лагери и обекти в С. С. възнамеряват да се завърнат в районите си на произход, в рамките на една година, 600 000 от тях дори преди края на лятото; освен това, считано от 27 ноември 2024 г. и въз основа на най-новите данни на ВКБООН и О., от 26.02. 2025 г. 885 294 вътрешно разселени лица са се завърнали по домовете си; има данни за широка мрежа от услуги, обществени центрове, които предоставят помощ и съдействие на завръщащите се лица, като има инициативи за възстановяване на повредени домове, разпределение на селскостопански субсидии, подкрепа на образованието и други; в статия на BBC News, от 09.03.2025 г. се посочва, че временният лидер на С. А. ал Ш. обещава да потърси отговорност на всеки, замесен в нараняване на цивилни; на 02.03.2025 г., съгласно изявление на сирийското президентство новите власти в С. обявяват сформиранието на седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта за управление на прехода към демокрация; президентството обявява сформиранието на „комисия от експерти“, включваща и две жени, натоварена с изготвянето на „конституционната декларация, която регулира преходната фаза“ в С.. Доколкото личната бежанска история на жалбоподателя не съдържа конкретни данни, сочещи на основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, не възниква необходимост последващата молба за закрила да бъде предмет на разглеждане по общия ред.

Що се касае до представения в съдебното заседание от адвокат Т. И. документ, за който чужденецът обяснил да е присъда от наказателен съд в С., Съдът счита следното.

Дори да бъде прието, че документът, с вид на оригинал (л. 309 от делото) е истински (автентичен) Съдът намира основания да дискредитира доказателствената му стойност и истинност, вкл. предвид представения превод на български език. На първо място е посочено, че документът, с преведено наименование „резюме на свидетелство за съдимост“ е издаден на 09.11.2025 г., т.е. – преди подаване на процесната, втора поред молба за закрила, вх. № КП-01-8513/18.12.2025 г., в която обаче чужденецът не се позовава на същия документ. Съдът установява още, че в проведеното на 25.11.2025 г. открито съдебно заседание по адм. дело № 11867/2025 г. на АССГ, приключило с Решение № 41977/15.12.2025 г., във връзка с втората поред молба за закрила чужденецът се явил лично, но не е представил въпросния документ, според който присъдата му е от 05.04.2025 г., като не е споменал за такава. Чужденецът не сочи кога и по какъв начин се е

снабдил с оригинален екземпляр от „резюме на свидетелство за съдимост“. Видно от превода (без дата), отбелязано е, че документът съдържа и заверка от „консулски отдел“, без да е конкретизиран като местонахождение и принадлежност ма такъв отдел.

Съдът приема, че с последващата си молба за закрила, вх. № КП-01-8513/18.12.2025 г. А. Н. М. Д. – гражданин на С. не се позовава на нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личното му положение или относно държавата на произход, включително от гледна точка преценка за наличие на основанията, по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ. Като не е допуснал тази молба за разглеждане в административно производство по общия ред, ответникът е постановил в срок материално правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 3, вр. ал. 1 ЗУБ, Административен съд София - град, 14<sup>-ти</sup> състав

#### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от 23.01.2026 г., от името на А. Н. М. Д. – гражданин на С., против РЕШЕНИЕ № 2-В/09.01.2026 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до разглеждане последваща молба от чужденеца – вх. № КП-01-8513/18.12.2025 г. за предоставяне на международна закрила.

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, и на протест.

СЪДИЯ: